

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2016/C 326/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2016/C 326/02

Sprawa C-122/14: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena – Hiszpania) – Aktiv Kapital Portfolio AS, Oslo, oddział w Zurichu, dawniej Aktiv Kapital Portfolio Investment AG/Angel Luis Egea Torregrosa (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich — Postępowanie nakazowe — Postępowanie egzekucyjne — Uprawnienia krajowego sądu prowadzącego postępowanie egzekucyjne w zakresie uwzględnienia z urzędu bezskuteczności nieuczciwego warunku umownego — Zasada skuteczności — Powaga rzeczy osądzonej) 2

2016/C 326/03

Sprawa C-450/14 P: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 31 maja 2016 r. – Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis/Komisja Europejska [Odwołanie — Regulamin postępowania przed Trybunałem — Artykuł 181 — Klauzula arbitrażowa — Umowy zawarte w ramach szóstego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, przyczyniającego się do utworzenia europejskiej przestrzeni badawczej i innowacji (2002–2006), programu eTEN dotyczącego transeuropejskich sieci telekomunikacyjnych, jak też programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) — Sprawozdanie z audytu stwierdzające brak kwalifikowalności poniesionych wydatków — Żądanie zwrotu wypłaconych dotacji — Odszkodowanie ryczałtowe — Skarga o stwierdzenie nieważności — Żądanie wzajemne] 3

2016/C 326/04	Sprawa C-345/15 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2016 r. – Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF)/Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Euroalliages [Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania — Dumping — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 60/2012 — Przywóz żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Artykuł 11 ust. 3 i 9 — Częściowy przegląd okresowy]	3
2016/C 326/05	Sprawa C-353/15: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 24 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Bari – Włochy) – Leonmobili Srl, Gennaro Leone/Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH i in. [Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Artykuł 3 ust. 1 i 2 — Postępowanie upadłościowe — Jurysdykcja — Główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika — Przeniesienie siedziby statutowej spółki do innego państwa członkowskiego — Brak oddziału w państwie członkowskim pochodzenia — Domniemanie, zgodnie z którym główny ośrodek podstawowej działalności znajduje się w miejscu nowej siedziby statutowej — Dowód przeciwny]	4
2016/C 326/06	Sprawa C-393/15: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie/ESET spol. s r.o. sp. z o.o. Oddział w Polsce [Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 168 — Artykuł 169 lit. a) — Spółka mająca siedzibę w państwie członkowskim, w którym dokonuje opodatkowanych transakcji — Oddział zarejestrowany w innym państwie członkowskim na potrzeby zapłaty podatku od wartości dodanej — Sporadyczne dokonywanie transakcji opodatkowanych w tym państwie — Główna działalność polegająca na dokonywaniu transakcji wewnętrznych na rzecz wspomnianej spółki — Podatek od wartości dodanej naliczony przez ten oddział — Odliczenie w państwie członkowskim rejestracji]	4
2016/C 326/07	Sprawa C-121/16: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 21 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile e penale di Cagliari – Włochy) – Salumificio Murru SpA/Autotrasporti di Marongiu Remigio (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 101 TFUE — Transport drogowy — Cena usług transportu drogowego towarów na rzecz osób trzecich, która nie może być niższa od minimalnych kosztów prowadzenia działalności — Konkurencja — Ustalanie kosztów przez ministerstwo infrastruktury i transportu)	5
2016/C 326/08	Sprawa C-474/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 23 lipca 2015 r. przez Harper Hygienics S.A. od wyroku Sądu z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie T-363/13, Harper Hygienics przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej – Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty)	6
2016/C 326/09	Sprawa C-475/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 23 lipca 2015 r. przez Harper Hygienics S.A. od wyroku Sądu dnia 13 maja 2015 r. w sprawie T-364/12, Harper Hygienics przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej – Clinique Laboratories (CLEANIC Kindii)	6
2016/C 326/10	Sprawa C-515/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 25 września 2015 r. przez Roland SE od wyroku wydanego w dniu 16 lipca 2015 r. przez Sąd (dziewiąta izba) w sprawie T-631/14, Roland SE/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej	6
2016/C 326/11	Sprawa C-619/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 19 listopada 2015 r. przez Eugenię Mocek, Jadwigę Wentę, KAJMAN Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 30 września 2015 r. w sprawie T-364/13, Eugenia Mocek, Jadwiga Wenta, KAJMAN Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna/EUIPO	7
2016/C 326/12	Sprawa C-634/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) w dniu 30 listopada 2015 r. – Susanne Sokoll-Seebacher i Manfred Naderhirn	7
2016/C 326/13	Sprawa C-41/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 18 listopada 2015 r. w sprawie T-813/14, Liu/EUIPO, wniesione w dniu 25 stycznia 2016 r. przez Mina Liu	7

2016/C 326/14	Sprawa C-43/16 P: Odwołanie wniesione w dniu 21 stycznia 2016 r. przez Copernicus-Trademarks Ltd od wyroku wydanego w dniu 25 czerwca 2015 r. przez Sąd (dziewiąta izba) w sprawie T-186/12, Copernicus-Trademarks/EUIPO	8
2016/C 326/15	Sprawa C-50/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Koninie (Polska) w dniu 28 stycznia 2016 r. – Halina Grodecka przy udziale Józefa Konieczki i in.	8
2016/C 326/16	Sprawa C-94/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2015 r. w sprawie T 83/14: LTJ Diffusion/EUIPO – Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON), wniesione w dniu 16 lutego 2016 r. przez LTJ Diffusion	8
2016/C 326/17	Sprawa C-287/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 23 maja 2016 r. – Fidelidade-Companhia de Seguros, S.A./Caisse Suisse de Compensation i in.	9
2016/C 326/18	Sprawa C-302/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Nederland na posiedzeniu w Groningen (Niderlandy) w dniu 27 maja 2016 r. – Bas Jacob Adriaan Krijgsman/Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV	9
2016/C 326/19	Sprawa C-306/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) w dniu 30 maja 2016 r. – António Fernando Maio Marques da Rosa/Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A.	10
2016/C 326/20	Sprawa C-331/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, miejsce posiedzeń: Middelburg (Niderlandy) w dniu 13 czerwca 2016 r. – K/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	11
2016/C 326/21	Sprawa C-337/16 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2016 w sprawie T-550/15 Portugalia/Komisja, wniesione w dniu 16 czerwca 2016 r. przez Republikę Portugalii	11
2016/C 326/22	Sprawa C-338/16 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2016 w sprawie T-551/15 Portugalia/Komisja, wniesione w dniu 16 czerwca 2016 r. przez Republikę Portugalską	12
2016/C 326/23	Sprawa C-339/16 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2016 w sprawie T-556/15 Portugalia/Komisja, wniesione w dniu 16 czerwca 2016 r. przez Republikę Portugalską	13
2016/C 326/24	Sprawa C-341/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 lipca 2016 r. – Hanssen Beleggingen BV/Tanja Prast-Knipping	14
2016/C 326/25	Sprawa C-345/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 22 czerwca 2016 r. – Jacob, Dominique Lennertz/État belge	14
2016/C 326/26	Sprawa C-347/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 21 czerwca 2016 r. – Byłgarska energijna borsa AD (BEB)/Komisija za energijno i wodno regulirane (KEWR)	15
2016/C 326/27	Sprawa C-352/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Navarra (Hiszpania) w dniu 27 czerwca 2016 r. – Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor/Joaquín Taberna Carvajal	16
2016/C 326/28	Sprawa C-353/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 22 czerwca 2016 r. – MP/Secretary of State for the Home Department	16

2016/C 326/29	Sprawa C-378/16 P: Odwołanie od wyroku (dziewiąta izba) wydanego w dniu 21 kwietnia 2016 r. w sprawie T-539/13, Inclusion Alliance for Europe/Komisja, wniesione w dniu 7 lipca 2016 r. przez Inclusion Alliance for Europe GEIE	17
2016/C 326/30	Sprawa C-405/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 10 maja 2016 r. w sprawie T-47/15, Republika Federalna Niemiec/Komisja Europejska, wniesione w dniu 19 lipca 2016 r. przez Republikę Federalną Niemiec	18
2016/C 326/31	Sprawa C-305/15: Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 9 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Delta Air Lines Inc./Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen	19
2016/C 326/32	Sprawa C-343/15: Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 30 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu	19
2016/C 326/33	Sprawa C-359/15 P: Postanowienie prezesa siódmej izby Trybunału z dnia 1 czerwca 2016 r. – The National Iranian Gas Company/Rada Unii Europejskiej	19
2016/C 326/34	Sprawa C-492/15: Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 21 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – R/S, T	19
2016/C 326/35	Sprawa C-581/15: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 20 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/ Republika Czeska	20
2016/C 326/36	Sprawa C-40/16: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 20 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Irene Uhden/KLM Royal Dutch Airlines NV	20
2016/C 326/37	Sprawa C-114/16: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 21 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	20
Sąd		
2016/C 326/38	Sprawa T-483/13: Wyrok Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – Oikonomopoulos/Komisja (Odpowiedzialność pozaumowna — Szkody wyrządzone przez Komisję w ramach dochodzenia OLAF-u oraz przez OLAF — Skarga o odszkodowanie i o zadośćuczynienie — Wniosek o stwierdzenie nieistnienia w znaczeniu prawnym i niedopuszczalności aktów OLAF-u do celów dowodowych przed organami krajowymi — Dopuszczalność — Nadużycie władzy — Przetwarzanie danych osobowych — Prawo do obrony)	21
2016/C 326/39	Sprawa T-66/14: Wyrok Sądu z dnia 21 lipca 2016 r. – Bredenkamp i in./Rada i Komisja (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Zimbabwie — Zamrożenie środków finansowych — Odpowiedzialność pozaumowna)	21
2016/C 326/40	Sprawa T-745/14: Wyrok Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – TeamBank/EUIPO – Easy Asset Management (e@sy Credit) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy e@sy Credit — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy EasyCredit — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	22

2016/C 326/41	Sprawa T-790/14: Wyrok Sądu z dnia 21 lipca 2016 r. – Hassan/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenie w zakresie dopuszczania — Stwierdzenie nieważności wcześniejszych aktów w wyroku Sądu — Nowe akty zawierające w wykazach nazwisko skarżącego — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo własności — Proporcjonalność — Domniemanie niewinności — Odpowiedzialność pozaumowna)	23
2016/C 326/42	Sprawa T-804/14: Wyrok Sądu z dnia 21 lipca 2016 r. – Ogrodnik/EUIPO – Aviário Tropical (Tropical) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy Tropical — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy TROPICAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zakres uprawnień skarżącego zgodnie z prawem krajowym — Współistnienie znaków towarowych — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]	23
2016/C 326/43	Sprawa T-832/14: Wyrok Sądu z dnia 21 lipca 2016 r. – Nutria/Komisja (Odpowiedzialność pozaumowna — Odmowa przedłużenia końcowego terminu wycofania odtłuszczonego mleka w proszku w ramach programu dystrybucji żywności osobom najbardziej potrzebującym w Unii na rok 2010 — Wystarczająco istotne naruszenie przepisu prawnego przyznającego prawa jednostkom)	24
2016/C 326/44	Sprawa T-11/15: Wyrok Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – Internet Consulting/EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy SUEDTIROL — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Oznaczenie pochodzenia geograficznego — Charakter opisowy]	25
2016/C 326/45	Sprawa T-308/15: Wyrok Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – Reisensthal/EUIPO (keep it easy) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego znaku towarowego keep it easy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	25
2016/C 326/46	Sprawa T-345/15: Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2016 r. – Modas Cristal/EUIPO – Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama (KRISTAL) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego KRISTAL — Wcześniejsze, słowny i graficzny, krajowe znaki towarowe MODAS CRISTAL i home CRISTAL — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	26
2016/C 326/47	Sprawa T-810/14: Postanowienie Sądu z dnia 27 czerwca 2016 r. – Portugalia/Komisja (Niewykonanie wyroku Trybunału stwierdzającego uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Okresowa kara pieniężna — Decyzja określająca wysokość okresowej kary pieniężnej — Uchylenie uregulowania krajowego niezgodnego z prawem Unii — Data zaprzestania uchybienia — Stwierdzenie nieważności wcześniejszej decyzji określającej wysokość okresowej kary pieniężnej nałożonej w wykonaniu tego samego wyroku Trybunału — Powaga rzeczy osądzonej — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)	26
2016/C 326/48	Sprawa T-718/15 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – PTC Therapeutics International/EMA [Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Znajdujące się w posiadaniu EMA dokumenty dotyczące informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwo w związku z jego wnioskiem o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego — Decyzja o udzieleniu osobie trzeciej dostępu do dokumentów — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pilny charakter — Fumus boni iuris — Wyważenie interesów]	27
2016/C 326/49	Sprawa T-131/16 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 19 lipca 2016 r. – Belgia/Komisja [Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Zwolnienie z podatku nadwyżki zysków niektórych przedsiębiorstw międzynarodowych — Zwolnienie podatkowe przyznane na podstawie wstępnych decyzji podatkowych (tax rulings) — Decyzja uznająca system pomocy za niezgodny z rynkiem wewnętrznym i nakazująca odzyskanie pomocy — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru]	28

2016/C 326/50	Sprawa T-251/16 R: Postanowienie prezesa Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – Dyrektor generalny OLAF-u/Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Prawo instytucjonalne — Decyzja o uchyleniu immunitetu jurysdykcyjnego dyrektora generalnego OLAF-u — Akt mogący podważyć niezależność dyrektora generalnego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	28
2016/C 326/51	Sprawa T-17/16: Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2016 r. – MS/Komisja	29
2016/C 326/52	Sprawa T-375/16: Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2016 r. – Sabre GBLB/EUIPO (INSTASITE)	30
2016/C 326/53	Sprawa T-384/16: Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2016 r. – Tri-Ocean Trading/Rada	30
2016/C 326/54	Sprawa T-387/16: Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2016 r. – Terna/Komisja	31
2016/C 326/55	Sprawa T-391/16: Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2016 r. – Ayuntamiento de Madrid/Komisja	32
2016/C 326/56	Sprawa T-392/16: Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2016 r. – Axiom/Parlament	33

Sąd do spraw Służby Publicznej

2016/C 326/57	Sprawa F-144/15: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 28 czerwca 2016 r. – Lorenzet/EASA [Służba publiczna — Personel tymczasowy — Artykuł 2 lit. f) regulaminu pracowniczego — Umowa na czas nieokreślony — Urlop bezpłatny — Urlop z przyczyn osobistych — Odmowa przedłużenia bezpłatnego urlopu na kolejny rok — Artykuł 52 regulaminu pracowniczego]	34
2016/C 326/58	Sprawa F-56/14: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 14 lipca 2016 r. – Dominguez Perez/Komisja (Służba publiczna — Emerytury i renty — Artykuł 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Uprawnienia emerytalne nabyte przed rozpoczęciem służby w Unii w krajowym systemie emerytalnym — Przeniesienie do systemu emerytalnego Unii — Propozycja dotycząca liczby dodatkowych lat służby uprawniających do emerytury, przyjęta przez zainteresowanego i oparta na nowych ogólnych przepisach wykonawczych — Akt niewywołujący niekorzystnych skutków — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Równość traktowania — Artykuł 81 regulaminu postępowania)	34
2016/C 326/59	Sprawa F-124/15: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2016 r. – Siragusa/Rada [Służba publiczna — Urzędnicy — Zakończenie służby — Wniosek urzędnika o przejście w stan spoczynku — Zmiana przepisów regulaminu pracowniczego po złożeniu wniosku — Podnoszone cofnięcie wcześniejszej decyzji]	35
2016/C 326/60	Sprawa F-34/16: Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2016 r.– ZZ/Parlament	35
2016/C 326/61	Sprawa F-35/16: Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2016 r.– ZZ/Komisja	36
2016/C 326/62	Sprawa F-6/15: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 11 czerwca 2016 r. – FF/EASA	36

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2016/C 326/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 314 z 29.8.2016

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 305 z 22.8.2016

Dz.U. C 296 z 16.8.2016

Dz.U. C 287 z 8.8.2016

Dz.U. C 279 z 1.8.2016

Dz.U. C 270 z 25.7.2016

Dz.U. C 260 z 18.7.2016

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena – Hiszpania) – Aktiv Kapital Portfolio AS, Oslo, oddział w Zurichu, dawniej Aktiv Kapital Portfolio Investment AG/Angel Luis Egea Torregrosa

(Sprawa C-122/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich — Postępowanie nakazowe — Postępowanie egzekucyjne — Uprawnienia krajowego sądu prowadzącego postępowanie egzekucyjne w zakresie uwzględnienia z urzędu bezskuteczności nieuczciwego warunku umownego — Zasada skuteczności — Powaga rzeczy osądzonej)

(2016/C 326/02)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Aktiv Kapital Portfolio AS, Oslo, oddział w Zurichu, dawniej Aktiv Kapital Portfolio Investment AG

Strona pozwana: Angel Luis Egea Torregros

Sentencja

Wykładni dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie istnieniu przepisów krajowych takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które nie zezwalają sądowi przed którym toczy się postępowanie w przedmiocie wydania nakazu zapłaty na uwzględnienie z urzędu nieuczciwego charakteru warunku umowy konsumenckiej, na podstawie której wydano nakaz zapłaty, mimo że sądowi są znane konieczne w tym względzie okoliczności faktyczne i prawne, w sytuacji gdy brak wniesienia przez konsumenta sprzeciwu wobec nakazu zapłaty uniemożliwia sądowi, który wydał nakaz, dokonanie takiej oceny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 31 maja 2016 r. – Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis/Komisja Europejska

(Sprawa C-450/14 P) ⁽¹⁾

[*Odwołanie — Regulamin postępowania przed Trybunałem — Artykuł 181 — Klauzula arbitrażowa — Umowy zawarte w ramach szóstego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, przyczyniającego się do utworzenia europejskiej przestrzeni badawczej i innowacji (2002–2006), programu eTEN dotyczącego transeuropejskich sieci telekomunikacyjnych, jak też programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) — Sprawozdanie z audytu stwierdzające brak kwalifikowalności poniesionych wydatków — Żądanie zwrotu wypłaconych dotacji — Odszkodowanie ryczałtowe — Skarga o stwierdzenie nieważności — Żądanie wzajemne*]

(2016/C 326/03)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis (przedstawiciel: adwokat S. Skliris)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Lejeune i A. Marcoulli, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 395 z 16.11.2014.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2016 r. – Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF)/Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Euroalliages

(Sprawa C-345/15 P) ⁽¹⁾

[*Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania — Dumping — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 60/2012 — Przywóz żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Artykuł 11 ust. 3 i 9 — Częściowy przegląd okresowy*]

(2016/C 326/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF) (przedstawiciele: B. Evtimov, adwokat, D. O’Keeffe, Solicitor)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, S. Boelaert i E. McGovern, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland i M. França, pełnomocnicy), Euroalliages

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF) pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 24 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Bari – Włochy) – Leonmobili Srl, Gennaro Leone/Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH i in.

(Sprawa C-353/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Artykuł 3 ust. 1 i 2 — Postępowanie upadłościowe — Jurysdykcja — Główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika — Przeniesienie siedziby statutowej spółki do innego państwa członkowskiego — Brak oddziału w państwie członkowskim pochodzenia — Domniemanie, zgodnie z którym główny ośrodek podstawowej działalności znajduje się w miejscu nowej siedziby statutowej — Dowód przeciwny]

(2016/C 326/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte di Appello di Bari

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Leonmobili Srl, Gennaro Leone

Strona pozwana: Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH, Curatela del Fallimento Leonmobili Srl, ICO Srl, Arturo Salice SpA, Grafiche Ricciarelli di Ricciarelli Bernardino, Deutsche Bank SpA, Fida Srl, Elica SpA

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy siedziba statutowa spółki została przeniesiona z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, sąd, do którego, po wspomnianym przeniesieniu, wniesiono o wszczęcie postępowania upadłościowego w państwie członkowskim pochodzenia może obalić domniemanie, zgodnie z którym główny ośrodek podstawowej działalności tej spółki znajduje się w miejscu nowej siedziby statutowej i uznać, że w dniu wniesienia o wszczęcie wspomnianego postępowania ośrodek podstawowej działalności pozostawał w owym państwie członkowskim pochodzenia, mimo, iż spółka ta nie miała tam już oddziału – tylko jeśli z innych obiektywnych i możliwych do zweryfikowania przez osoby trzecie okoliczności wynika, że jednak rzeczywisty ośrodek kierowniczo-nadzorczy tej spółki oraz zarządzania jej działalnością znajdował się jeszcze w tym dniu we wspomnianym państwie pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie/ESET spol. s r.o. sp. z o.o. Oddział w Polsce

(Sprawa C-393/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 168 — Artykuł 169 lit. a) — Spółka mająca siedzibę w państwie członkowskim, w którym dokonuje opodatkowanych transakcji — Oddział zarejestrowany w innym państwie członkowskim na potrzeby zapłaty podatku od wartości dodanej — Sporadyczne dokonywanie transakcji opodatkowanych w tym państwie — Główna działalność polegająca na dokonywaniu transakcji wewnętrznych na rzecz wspomnianej spółki — Podatek od wartości dodanej naliczony przez ten oddział — Odliczenie w państwie członkowskim rejestracji]

(2016/C 326/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Strona pozwana: ESET spol. s r.o. sp. z o.o. Oddział w Polsce

Sentencja

Artykuł 168 i art. 169 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że oddział spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim, który został zarejestrowany w danym państwie członkowskim na potrzeby zapłaty podatku od wartości dodanej i który dokonuje głównie niepodlegających opodatkowaniu tym podatkiem wewnętrznych transakcji na rzecz tej spółki, a także sporadycznie czynności opodatkowanych w państwie członkowskim jego rejestracji, ma prawo do odliczenia podatku naliczonego w tym ostatnim państwie, nałożonego na towary i usługi wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych czynności wspomnianej spółki dokonywanych w innym państwie członkowskim, w którym spółka ta ma swoją siedzibę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 21 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile e penale di Cagliari – Włochy) – Salumificio Murru SpA/Autotrasporti di Marongiu Remigio

(Sprawa C-121/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 101 TFUE — Transport drogowy — Cena usług transportu drogowego towarów na rzecz osób trzecich, która nie może być niższa od minimalnych kosztów prowadzenia działalności — Konkurencja — Ustalanie kosztów przez ministerstwo infrastruktury i transportu)

(2016/C 326/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale civile e penale di Cagliari

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Salumificio Murru SpA

Strona pozwana: Salumificio Murru SpA

Sentencja

Wykładni art. 101 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy dokonywać w taki sposób, że nie są z nim sprzeczne przepisy krajowe takie jak przepisy znajdujące zastosowanie w sprawie w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi cena usługi drogowego transportu towarów na rzecz osób trzecich nie może być niższa od minimalnych kosztów prowadzenia działalności ustalonych przez organ administracji państwowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 6.6.2016.

Odwołanie wniesione w dniu 23 lipca 2015 r. przez Harper Hygienics S.A. od wyroku Sądu z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie T-363/13, Harper Hygienics przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej – Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty)

(Sprawa C-474/15 P)

(2016/C 326/08)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Harper Hygienics S.A. (Przedstawiciel: D. Rzążewska, radca prawny)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej,

Clinique Laboratories, LLC

Postanowieniem Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 7 kwietnia 2016 r. odwołanie zostało w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.

Odwołanie wniesione w dniu 23 lipca 2015 r. przez Harper Hygienics S.A. od wyroku Sądu dnia 13 maja 2015 r. w sprawie T-364/12, Harper Hygienics przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej – Clinique Laboratories (CLEANIC Kindii)

(Sprawa C-475/15 P)

(2016/C 326/09)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Harper Hygienics S.A. (Przedstawiciel: D. Rzążewska, radca prawny)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej,

Clinique Laboratories, LLC

Postanowieniem Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 7 kwietnia 2016 r. odwołanie zostało w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.

Odwołanie wniesione w dniu 25 września 2015 r. przez Roland SE od wyroku wydanego w dniu 16 lipca 2015 r. przez Sąd (dziewiąta izba) w sprawie T-631/14, Roland SE/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

(Sprawa C-515/15 P)

(2016/C 326/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Roland SE (przedstawiciel: C. Onken, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej,

Christian Louboutin

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2016 r. Trybunał (dziewiąta izba) odrzucił odwołanie.

Odwołanie wniesione w dniu 19 listopada 2015 r. przez Eugenię Mocek, Jadwigę Wentę, KAJMAN Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 30 września 2015 r. w sprawie T-364/13, Eugenia Mocek, Jadwiga Wenta, KAJMAN Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna/EUIPO

(Sprawa C-619/15 P)

(2016/C 326/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Eugenia Mocek, Jadwiga Wenta, KAJMAN Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna (przedstawiciel: B. Szczepaniak, radca prawny)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2016 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) odrzucił odwołanie jako niedopuszczalne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) w dniu 30 listopada 2015 r. – Susanne Sokoll-Seebacher i Manfred Naderhirn

(Sprawa C-634/15)

(2016/C 326/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Susanne Sokoll-Seebacher, Manfred Naderhirn

Druga strona postępowania: Agnes Hemetsberger, Mag. Jungwirth und Mag. Fabian OHG i in.

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2016 r. Trybunał (ósma izba) orzekł, co następuje:

Wyrok z dnia 13 lutego 2014 r., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), należy interpretować w ten sposób, że ustalone w rozpatrywanej regulacji krajowej kryterium sztywnej granicy liczby „osób do zaopatrzenia na stałe” przy badaniu zapotrzebowania na nową aptekę publiczną ogólnie nie może mieć zastosowania w żadnej konkretnej sytuacji, która poddawana jest badaniu.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 18 listopada 2015 r. w sprawie T-813/14, Liu/EUIPO, wniesione w dniu 25 stycznia 2016 r. przez Mina Liu

(Sprawa C-41/16 P)

(2016/C 326/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Min Liu (przedstawiciel: Y. Zhang, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2016 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

**Odwołanie wniesione w dniu 21 stycznia 2016 r. przez Copernicus-Trademarks Ltd od wyroku
wydanego w dniu 25 czerwca 2015 r. przez Sąd (dziewiąta izba) w sprawie T-186/12, Copernicus-
Trademarks/EUIPO**

(Sprawa C-43/16 P)

(2016/C 326/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Copernicus-Trademarks Ltd (przedstawiciel: C. Röhl, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2016 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) odrzucił odwołanie jako niedopuszczalne.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Koninie
(Polska) w dniu 28 stycznia 2016 r. – Halina Grodecka przy udziale Józefa Konieczki i in.**

(Sprawa C-50/16)

(2016/C 326/15)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Koninie

Strony w postępowaniu głównym

Halina Grodecka przy udziale Józefa Konieczki i in.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 2 czerwca 2016 r. (dziesiąta izba) uznał, iż jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie zadane przez Sąd Rejonowy w Koninie (Polska).

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2015 r. w sprawie T 83/14:
LTJ Diffusion/EUIPO – Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON), wniesione w dniu 16 lutego 2016 r.
przez LTJ Diffusion**

(Sprawa C-94/16 P)

(2016/C 326/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: LTJ Diffusion (przedstawiciel: adwokat F. Fajgenbaum)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej,

Arthur et Aston SAS

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2016 r. Trybunał (siódma izba) odrzucił odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 23 maja 2016 r. – Fidelidade-Companhia de Seguros, S.A./Caisse Suisse de Compensation i in.

(Sprawa C-287/16)

(2016/C 326/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fidelidade-Companhia de Seguros, S.A.

Strona pozwana: Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Chrystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 72/166/EWG⁽¹⁾, art. 2 ust. 1 dyrektywy 84/5/EWG⁽²⁾ i art. 1 dyrektywy 90/232/EWG⁽³⁾ w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu nakładającemu sankcję bezwzględnej nieważności umowy ubezpieczenia za składanie fałszywych oświadczeń dotyczących własności pojazdu lub tożsamości jego użytkownika, w sytuacji gdy umowa została zawarta przez osobę, która nie ma interesu gospodarczego w ruchu pojazdu i z zamiarem popełnienia przez zainteresowane strony (ubezpieczającego, właściciela i użytkownika) oszustwa uzyskania ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów poprzez i) zawarcie umowy, której ubezpieczyciel nie zawarłby, gdyby znał tożsamość ubezpieczającego oraz ii) zapłatę składki niższej od należnej ze względu na wiek użytkownika?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. 1972 L 103, s. 1; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6 t. 1, s. 10).

⁽²⁾ Druga Dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. 1984, L 8, s. 17; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6 t. 7, s. 3).

⁽³⁾ Trzecia Dyrektywa Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. 1990 L 129, s. 33; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6 t. 1, s. 249).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Nederland na posiedzeniu w Groningen (Niderlandy) w dniu 27 maja 2016 r. – Bas Jacob Adriaan Krijgsman/Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-302/16)

(2016/C 326/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Noord-Nederland na posiedzeniu w Groningen.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bas Jacob Adriaan Krijgsman.

Strona pozwana: Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV.

Pytanie prejudycjalne

Jakie wymogi (formalne i materialnoprawne) należy spełnić w celu wywiązywania się z obowiązku informacyjnego w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾, gdy umowa przewozu została zawarta za pośrednictwem biura podróży, względnie gdy rezerwacji dokonano za pośrednictwem strony internetowej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 7, t. 8, s. 10).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) w dniu 30 maja 2016 r. – António Fernando Maio Marques da Rosa/Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A.

(Sprawa C-306/16)

(2016/C 326/19)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: António Fernando Maio Marques da Rosa

Strona pozwana: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle art. 5 dyrektywy Rady 93/104/WE⁽¹⁾ z dnia 23 listopada 1993 r. i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/88/WE⁽²⁾ z dnia 4 listopada 2003 r. oraz art. 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w przypadku pracowników wykonujących pracę na zmiany z odpowiednimi okresami wolnymi w zakładach, które są otwartego każdego dnia tygodnia, ale nie bez przerwy 24 godziny na dobę, należy koniecznie udzielić obowiązkowego dnia odpoczynku, do którego pracownik ma prawo w ramach każdego okresu siedmiu dni, a więc przynajmniej w siódmym dniu po sześciu następujących po sobie dniach pracy?
- 2) Czy interpretacja, wedle której w odniesieniu do tych pracowników pracodawca może wybrać dni każdego tygodnia, w których udzieli pracownikowi okresu odpoczynku, do którego ma on prawo, w ten sposób, że pracownik może być zobowiązany do wykonywania pracy w przeciągu dziesięciu następujących po sobie dni bez możliwości zastosowania nadgodzin (na przykład od środy danego tygodnia, w którym dni odpoczynku miały miejsce w poniedziałek i wtorek, do piątku następnego tygodnia, po którym odpoczynek miałby miejsce w sobotę i niedzielę) jest zgodna z wskazanymi dyrektywami i przepisami?
- 3) Czy interpretacja, wedle której nieprzerwany okres odpoczynku trwający 24 godzin może zostać udzielony w każdym z dni kalendarzowych danego okresu siedmiu dni kalendarzowych i następny nieprzerwany okres odpoczynku trwający 24 godzin (do którego dolicza się 11 godzin odpoczynku dziennego) również może zostać udzielony w każdym z dni kalendarzowych okresu siedmiu dni kalendarzowych następującego po tym poprzednim okresie jest zgodna z wskazanymi dyrektywami i przepisami?
- 4) Czy mając na uwadze również art. 16 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/88/WE z dnia 4 listopada 2003 r. interpretacja, wedle której zamiast nieprzerwanego okresu odpoczynku trwającego 24 godzin (do którego dolicza się 11 godzin odpoczynku dziennego) na każde 7 dni pracownikowi mogą zostać udzielone dwa następujące po sobie lub nienastępujące po sobie okresy odpoczynku trwające 24 godziny nieprzerwanego odpoczynku w każdym z czterech dni kalendarzowych danego okresu odniesienia czternastu dni kalendarzowych jest zgodna z wskazanymi dyrektywami i przepisami?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 1993, L 207, s. 18).

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, miejsce posiedzeń: Middelburg (Niderlandy) w dniu 13 czerwca 2016 r. – K/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-331/16)

(2016/C 326/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, miejsce posiedzeń: Middelburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

1. Czy na podstawie art. 27 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE⁽¹⁾ możliwe jest wydanie decyzji o uznaniu za osobę niepożądaną obywatela Unii, w odniesieniu do którego, tak jak w niniejszej sprawie, prawomocnie stwierdzono, iż znajduje wobec niego zastosowanie art. 1(F) lit. a) i b) Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, ponieważ wobec poważnego charakteru przestępstw, których dotyczy ten przepis, należy wychodzić z założenia, że zagrożenie dla jednego z podstawowych interesów społecznych co do zasady jest ciągle aktualne?
2. W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1: W jaki sposób w związku z planowanym wydaniem decyzji o uznaniu za osobę niepożądaną należy dokonywać oceny, czy zachowanie wyżej wymienionego obywatela Unii, w przypadku którego uznano, iż znajduje zastosowanie art. 1(F) lit. a) i b) Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, należy uważać za rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla jednego z podstawowych interesów społecznych? Jak dalece należy przy tym uwzględniać fakt, że zachowania w rozumieniu art. 1(F) [Konwencji dotyczącej statusu uchodźców] – tak jak w niniejszym przypadku w okresie między 1992 a 1994 r. – miały miejsce w dalekiej przeszłości?
3. Jaką rolę odgrywa zasada proporcjonalności przy ocenie kwestii, czy wobec obywatela Unii, w przypadku którego – jak w niniejszej sprawie – uznano, iż znajduje zastosowanie art. 1(F) lit. a) i b) Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, może zostać wydana decyzja o uznaniu za osobę niepożądaną? Czy należy w związku z tym – lub niezależnie od tego – uwzględnić czynniki, wymienione w art. 28 ust. 1 dyrektywy pobytowej? Czy należy w związku z tym – lub niezależnie od tego – uwzględnić także wymieniony w art. 28 ust. 3 lit. a) tej dyrektywy dziesięcioletni okres zamieszkiwania w przyjmującym państwie członkowskim? Czy czynniki zawarte w pkt 3.3. wytycznych w celu skuteczniejszej transpozycji i stosowania dyrektywy 2004/38/WE [KOM (2009) 313] należy uwzględniać bez wyjątku?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 158, s. 77).

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2016 w sprawie T-550/15 Portugalia/Komisja, wniesione w dniu 16 czerwca 2016 r. przez Republikę Portugalii

(Sprawa C-337/16 P)

(2016/C 326/21)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Portugalii (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia, ponieważ Sąd uwzględnił zarzut niedopuszczalności skargi podniesiony przez Komisję w pierwszej instancji;
- uznanie odwołania od postanowienia Sądu za wniesione skutecznie w terminie określonym w art. 263 TFUE;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Portugalii twierdzi, że zaskarżone postanowienie jest nieważne z następujących względów:

A – Zarzut pierwszy – Obliczenie terminu wniesienia skargi na nieważność decyzji od dnia 20 lipca 2015 r.

Pierwsza część zarzutu

Naruszenie art. 263 TFUE.

Druga część zarzutu

Obliczenie terminu wniesienia skargi na nieważność decyzji od dnia jej doręczenia w dniu 20 lipca 2015 r.

B – Zarzut drugi – Obliczenie terminu wniesienia skargi na nieważność decyzji od dnia publikacji zaskarżonej decyzji w Dzienniku Urzędowym

Pierwsza część zarzutu

Brzmienie art. 263 akapit szósty TFUE.

Druga część zarzutu

Istnienie utrwalonej praktyki publikacji postanowień o takim charakterze i identycznych okolicznościach sporu.

C – Zarzut trzeci – Sąd naruszył prawo nie przychylając się do wykładni, która nie skutkuje wpływem terminu na wniesienie skargi.

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2016 w sprawie T-551/15 Portugalia/Komisja, wniesione w dniu 16 czerwca 2016 r. przez Republikę Portugalską

(Sprawa C-338/16 P)

(2016/C 326/22)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia, ponieważ Sąd uwzględnił zarzut niedopuszczalności skargi podniesiony przez Komisję w pierwszej instancji;

- uznanie odwołania od postanowienia Sądu za wniesione skutecznie w terminie określonym w art. 263 TFUE;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Portugalii twierdzi, że zaskarżone postanowienie jest nieważne z następujących względów:

A – Zarzut pierwszy – Obliczenie terminu wniesienia skargi na nieważność decyzji od dnia 20 lipca 2015 r.

Pierwsza część zarzutu

Naruszenie art. 263 TFUE.

Druga część zarzutu

Obliczenie terminu wniesienia skargi na nieważność decyzji od dnia jej doręczenia w dniu 20 lipca 2015 r.

B – Zarzut drugi – Obliczenie terminu wniesienia skargi na nieważność decyzji od dnia publikacji zaskarżonej decyzji w Dzienniku Urzędowym

Pierwsza część zarzutu

Brzmienie art. 263 akapit szósty TFUE.

Druga część zarzutu

Istnienie utrwalonej praktyki publikacji postanowień o takim charakterze i identycznych okolicznościach sporu.

C – Zarzut trzeci – Sąd naruszył prawo nie przychyłając się do wykładni, która nie skutkuje upływem terminu na wniesienie skargi.

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2016 w sprawie T-556/15 Portugalia/Komisja, wniesione w dniu 16 czerwca 2016 r. przez Republikę Portugalską

(Sprawa C-339/16 P)

(2016/C 326/23)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene zaskarżonego postanowienia, ponieważ Sąd uwzględnił zarzut niedopuszczalności skargi podniesiony przez Komisję w pierwszej instancji;
- uznanie odwołania od postanowienia Sądu za wniesione skutecznie w terminie określonym w art. 263 TFUE;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Portugalii twierdzi, że zaskarżone postanowienie jest nieważne z następujących względów:

A – Zarzut pierwszy – Obliczenie terminu wniesienia skargi na nieważność decyzji od dnia 20 lipca 2015 r.

Pierwsza część zarzutu

Naruszenie art. 263 TFUE.

Druga część zarzutu

Obliczenie terminu wniesienia skargi na nieważność decyzji od dnia jej doręczenia w dniu 20 lipca 2015 r.

B – Zarzut drugi – Obliczenie terminu wniesienia skargi na nieważność decyzji od dnia publikacji zaskarżonej decyzji w Dzienniku Urzędowym

Pierwsza część zarzutu

Brzmienie art. 263 akapit szósty TFUE.

Druga część zarzutu

Istnienie utrwalonej praktyki publikacji postanowień o takim charakterze i identycznych okolicznościach sporu.

C – Zarzut trzeci – Sąd naruszył prawo nie przychylając się do wykładni, która nie skutkuje upływem terminu na wniesienie skargi.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 lipca 2016 r. – Hanssen Beleggingen BV/Tanja Prast-Knippling**

(Sprawa C-341/16)

(2016/C 326/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Hanssen Beleggingen BV

Strona pozwana: Tanja Prast-Knippling

Pytania prejudycjalne

Czy pojęcie sporu, którego „przedmiotem jest rejestracja lub ważność [...] znaków towarowych”, w rozumieniu art. 22 pkt 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ obejmuje również sprawę przeciwko osobie formalnie zarejestrowanej w charakterze właściciela znaku towarowego Beneluksu w rejestrze znaków towarowych Beneluksu o złożenie wobec urzędu znaków towarowych Beneluksu oświadczenia, że strona pozwana nie jest osobą uprawnioną w odniesieniu do danego znaku towarowego i rezygnuje z rejestracji w charakterze właściciela znaku towarowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première
instance de Liège (Belgia) w dniu 22 czerwca 2016 r. – Jacob, Dominique Lennertz/État belge**

(Sprawa C-345/16)

(2016/C 326/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jean Jacob; Dominique Lennertz

Druga strona postępowania: État belge

Pytania prejudycjalne

Czy art. 39 Traktatu o Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie temu, aby belgijski system podatkowy w art. 155 CIR 1992, niezależnie od stosowania okólnika z dnia 12 marca 2008 r. nr Ci.RH.331/575.420, prowadził do sytuacji, w której emerytura luksemburska skarżącego, zwolniona z opodatkowania na podstawie art. 18 zawartej pomiędzy Belgią i Luksemburgiem umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, jest uwzględniana przy obliczaniu podatku belgijskiego i służy za podstawę do zastosowania ulg podatkowych przewidzianych przez CIR 1992, a korzyści wynikające z tych ulg, jak te z tytułu kwoty wolnej od podatku, oszczędzania długoterminowego, wydatków pokrytych czekami titre-service, wydatków poniesionych w celu oszczędzania energii w gospodarstwie domowym, na ubezpieczenie mieszkania i budynku mieszkalnego od kradzieży i ognia oraz z tytułu darowizn dokonanych przez skarżącego, były ograniczone lub przyznane w niższej wysokości, niż gdyby oboje skarżący uzyskiwali dochody w Belgii i gdyby to skarżąca, a nie skarżący, uzyskiwała wyższe dochody?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 21 czerwca 2016 r. – Byłgarska energijna borsa AD (BEB)/Komisija za energijno i wodno regulirane (KEWR)

(Sprawa C-347/16)

(2016/C 326/26)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Byłgarska energijna borsa AD (BEB)

Strona przeciwna: Komisija za energijno i wodno regulirane (KEWR)

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 9 ust. 1 lit. b) pkt (i) i (ii) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE dopuszcza, aby jeden i ten sam podmiot był jednoosobowym właścicielem kapitału zakładowego niezależnego operatora przesyłu oraz spółki, której podstawową działalność stanowią wytwarzanie i przesył energii elektrycznej?
2. Czy art. 9 ust. 1 lit. b) pkt (i) i (ii) dyrektywy 2009/72/WE dopuszcza, aby jeden i ten sam podmiot sprawował bezpośrednio lub pośrednio kontrolę nad niezależnym operatorem przesyłu oraz nad przedsiębiorstwem wytwarzającym i dostarczającym energię elektryczną?
3. Czy art. 9 ust. 1 lit. c) i d) dyrektywy 2009/72/WE dopuszcza, aby jeden i ten sam podmiot powoływał: członków rady nadzorczej niezależnego operatora przesyłu (która to rada nadzorcza ze swej strony wybiera członków zarządu niezależnego operatora przesyłu), a także powoływał członków rady dyrektorów przedsiębiorstwa wytwarzającego i dostarczającego energię elektryczną?

4. Czy dyrektywa 2009/72/WE, rozporządzenie [Parlamentu Europejskiego i Rady] (WE) nr 714/2009 [z dnia 13 lipca 2009 r.]⁽¹⁾ w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003⁽²⁾, rozporządzenie [Komisji] (UE) 2015/1222 [z dnia 24 lipca 2015 r.]⁽³⁾ ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011⁽⁴⁾ z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii dopuszczają ograniczenia dotyczące liczby licencjobiorców uprawnionych do przesyłu energii elektrycznej na danym terytorium?
5. W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzedzające pytania i gdy w odniesieniu do terytorium Republiki Bułgarii wydano tylko jedną licencję określoną w art. 43 ust. 1 pkt 1 [Zakon za energetikata], czy należy przyjąć, że istnieje konflikt interesów w rozumieniu [motywu 12] dyrektywy 2009/72/WE?
6. Czy należy przyjąć, że zawarty w art. 43 ust. 1 pkt 1 [Zakon za energetikata] przepis krajowy ogranicza konkurencję w rozumieniu art. 101 i 102 TFUE, stanowiąc, że na terytorium państwa wydaje się tylko jedną licencję na przesył energii elektrycznej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 211, s. 15.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej, Dz.U. L 176, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 197, s. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 326, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Navarra (Hiszpania) w dniu 27 czerwca 2016 r. – Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor/Joaquín Taberna Carvajal

(Sprawa C-352/16)

(2016/C 326/27)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial Navarra – Sección Tercera

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor

Strona pozwana: Joaquín Taberna Carvajal

Pytanie prejudycjalne

Czy Real Decreto 1373/2003 (dekret królewski 1373/2003) jest zgodny z art. 4 ust. 3 [TUE] i art. 101 TFUE, ponieważ, pomimo że chodzi o przepis prawny wydany przez państwo, nie zezwala się sądowi na kontrolę w świetle okoliczności faktycznych danej sprawy tego, czy wysokość stawki wynagrodzenia jest nadmierna, które to ograniczenie kontroli sądowej mogłoby stanowić niezależnie od znaczenia i jakości usług ograniczenie dla wolnej konkurencji?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 22 czerwca 2016 r. – MP/Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-353/16)

(2016/C 326/28)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MP

Druga strona postępowania: Secretary of State for the Home Department

Pytania prejudycjalne

Czy art. 2 lit. e) w związku z art. 15 lit. b) unijnej dyrektywy Rady 2004/83/WE obejmuje sytuację, w której powrót skarżącego do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy na zdrowiu fizycznym lub psychicznym w związku z jego wcześniejszymi torturami lub niehumanicznym lub poniżającym traktowaniem, za które odpowiedzialność ponosi państwo pochodzenia?

Odwołanie od wyroku (dziewiąta izba) wydanego w dniu 21 kwietnia 2016 r. w sprawie T-539/13, Inclusion Alliance for Europe/Komisja, wniesione w dniu 7 lipca 2016 r. przez Inclusion Alliance for Europe GEIE

(Sprawa C-378/16 P)

(2016/C 326/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Inclusion Alliance for Europe GEIE (przedstawiciel: adwokat S. Famiani)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z lipca 2013 r. Komisja Europejska zażądała od Inclusion Alliance for Europe zapłaty kwoty ogółem 212 411,89 EUR z tytułu projektów nr 224482 (MARE), nr 216820 (SENIOR), nr 225010 (ECRN). Inclusion Alliance for Europe wniósł skargę o stwierdzenie nieważności do Sądu, który rozstrzygnął w drodze postanowienia na podstawie art. 126 regulaminu postępowania przed Sądem.

Inclusion Alliance for Europe wnosi o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia z powodów przedstawionych poniżej.

W zaskarżonym postanowieniu nie uwzględniono i nie zastosowano przy ocenie skargi na decyzję Komisji ogólnych zasad prawa Unii.

Sąd błędnie uznał argumenty zawarte w replice za zarzuty przedstawione po raz pierwszy, podczas gdy chodzi o wyjaśnienie zarzutów i argumentów przedstawionych już w samej skardze, wobec czego nie występuje naruszenie przepisów art. 44 ust. 1 regulaminu postępowania przed Sądem.

W odniesieniu do zarzutów dotyczących zasad wspólnotowych mających zastosowanie do postępowania audytowego Sąd nie przedstawił wystarczającego uzasadnienia, a wręcz jest jego brak, błędnie obstając przy sprowadzaniu niniejszej sprawy do interpretacji czy naruszenia umowy, zamiast uwzględnić naruszenie ogólnych zasad prawa Unii.

W zaskarżonym postanowieniu nie uwzględnia się i nie stosuje ogólnych zasad prawa Unii w odniesieniu do żądań dotyczących bezpodstawnego wzbogacenia oraz naprawienia szkody skierowanych przeciwko Komisji Europejskiej.

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 10 maja 2016 r. w sprawie T-47/15,
Republika Federalna Niemiec/Komisja Europejska, wniesione w dniu 19 lipca 2016 r. przez
Republikę Federalną Niemiec**

(Sprawa C-405/16 P)

(2016/C 326/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze oraz R. Kanitz, pełnomocnicy, wspierani przez T. Lübbiga, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie T-47/15,
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się na trzech zarzutach:

1. Zarzut pierwszy

Zaskarżony wyrok Sądu stanowi błędne zastosowanie przesłanki istnienia pomocy na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE przy okazji wykładni pojęcia „zasobów państwowych” i „kontroli” państwa nad środkami finansowymi przedsiębiorstw prywatnych. W zaskarżonym wyroku niesłusznie przyjęto założenie, że „organy państwowe” Republiki Federalnej Niemiec na podstawie niemieckiej Erneuerbare-Energien-Gesetz (ustawa o odnawialnych źródłach energii) sprawują „kontrolę” i tym samym wykonują uprawnienia w zakresie administrowania środkami pieniężnymi operatorów systemu przesyłowego oraz przedsiębiorstw zaopatrzenia w energię elektryczną związanych z istniejącym w Niemczech systemem wsparcia dla energii pochodzącej z odnawialnych źródeł. Sąd prawidłowo powinien był uznać, że Erneuerbare-Energien-Gesetz jedynie kształtuje umowne stosunki cywilno prawne między poszczególnymi przedsiębiorstwami niemieckiego rynku energii elektrycznej, niemniej jednak nie uzasadnia jakiegokolwiek kontroli państwowej nad środkami pieniężnymi tych przedsiębiorstw.

2. Zarzut drugi

Wnosząca odwołanie sprzeciwia się temu, że Sąd niesłusznie przyjął, iż niemiecka Erneuerbare-Energien-Gesetz przyznaje energochłonnym odbiorcom jako konsumentom finalnym korzyść o charakterze pomocy państwa. W ten sposób Sąd dokonuje niewłaściwej oceny orzecznictwa z zakresu skompensowania strukturalnych niekorzystnych warunków oraz odnośnie do kryterium selektywności w prawie pomocy państwa.

3. Zarzut trzeci

Wreszcie, wnosząca odwołanie zarzuca niedostateczne uzasadnienie wyroku zarówno pod względem pozycji operatorów przesyłowych jak i przedsiębiorstw zaopatrzenia w energię elektryczną.

Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 9 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Delta Air Lines Inc./ Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen

(Sprawa C-305/15) ⁽¹⁾

(2016/C 326/31)

Język postępowania: duński

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 30 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu

(Sprawa C-343/15) ⁽¹⁾

(2016/C 326/32)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Postanowienie prezesa siódmej izby Trybunału z dnia 1 czerwca 2016 r. – The National Iranian Gas Company/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-359/15 P) ⁽¹⁾

(2016/C 326/33)

Język postępowania: francuski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 21 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – R/S, T

(Sprawa C-492/15) ⁽¹⁾

(2016/C 326/34)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 20 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska**(Sprawa C-581/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 326/35)

Język postępowania: czeski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.**Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 20 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Irene Uhden/KLM Royal Dutch Airlines NV****(Sprawa C-40/16) ⁽¹⁾**

(2016/C 326/36)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 17.5.2016.**Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 21 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság****(Sprawa C-114/16) ⁽¹⁾**

(2016/C 326/37)

Język postępowania: węgierski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – Oikonomopoulos/Komisja

(Sprawa T-483/13) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — Szkody wyrządzone przez Komisję w ramach dochodzenia OLAF-u oraz przez OLAF — Skarga o odszkodowanie i o zadośćuczynienie — Wniosek o stwierdzenie nieistnienia w znaczeniu prawnym i niedopuszczalności aktów OLAF-u do celów dowodowych przed organami krajowymi — Dopuszczalność — Nadużycie władzy — Przetwarzanie danych osobowych — Prawo do obrony)

(2016/C 326/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Athanassios Oikonomopoulos (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: początkowo N. Korogiannakis i I. Zarzoura, następnie G. Georgios, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Baquero Cruz i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Z jednej strony wniosek o naprawienie szkód wyrządzonych przez Komisję i przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz z drugiej strony wniosek mający na celu stwierdzenie, że akty OLAF-u są prawnie nieistniejące i niedopuszczalne do celów dowodowych przed organami krajowymi.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Athanassios Oikonomopoulos zostaje obciążony kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 21 lipca 2016 r. – Bredenkamp i in./Rada i Komisja

(Sprawa T-66/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Zimbabwe — Zamrożenie środków finansowych — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2016/C 326/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: John Arnold Bredenkamp (Harare, Zimbabwe), Echo Delta (Holdings) PCC Ltd (Castletown, Wyspa Man), Scottlee Holdings (Private) Ltd (Harare), Fodya (Private) Ltd (Harare) (przedstawiciele: P. Moser, QC, i G. Martin, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i E. Dumitriu-Segnana, pełnomocnicy); Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Bartelt, D. Gauci i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie na podstawie art. 268 TFUE naprawienia szkody, jakiej mieli doznać skarżący wskutek przyjęcia rozporządzenia Komisji (WE) nr 77/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. 2009, L 23, s. 5), rozporządzenia Komisji (UE) nr 173/2010 z dnia 25 lutego 2010 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. 2010, L 51, s. 13) oraz rozporządzenia Komisji (UE) nr 174/2011 z dnia 23 lutego 2011 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. 2011, L 49, s. 23).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) John Arnold Bredenkamp, Echo Delta (Holdings) PCC Ltd, Scottlee Holdings (Private), Ltd i Fodya (Private) Ltd pokrywają koszty Rady Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

Wyrok Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – TeamBank/EUIPO – Easy Asset Management (e@sy Credit)
(Sprawa T-745/14) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy e@sy Credit — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy EasyCredit — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 326/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TeamBank AG Nürnberg (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Lindner, D. Terheggen i T. Kiphuth)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: początkowo P. Geroulakos, następnie D. Gája, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Easy Asset Management AD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciele: adwokaci M. Georgieva-Tabakova i H. Raychev)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 września 2014 r. (sprawa R 1975/2013-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Easy Asset Management a TeamBank AG Nürnberg.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) TeamBank AG Nürnberg zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z dnia 12.1.2015.

Wyrok Sądu z dnia 21 lipca 2016 r. – Hassan/Rada(Sprawa T-790/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenie w zakresie dopuszczania — Stwierdzenie nieważności wcześniejszych aktów w wyroku Sądu — Nowe akty zawierające w wykazach nazwisko skarżącego — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo własności — Proporcjonalność — Domniemanie niewinności — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2016/C 326/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Samir Hassan (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat L. Pettiti)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Kyriakopoulou i G. Étienne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie oparte na art. 263 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/678/WPZiB z dnia 26 września 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2014, L 283, s. 59), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1013/2014 z dnia 26 września 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2014, L 283, s. 9), decyzji Rady (WPZiB) 2015/837 z dnia 28 maja 2015 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2015, L 132, s. 82), a także rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 2015/828 z dnia 28 maja 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2015, L 132, s. 3) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego, oraz po drugie, żądanie oparte na art. 268 TFUE i mające na celu uzyskanie odszkodowania za szkodę wyrządzoną skarżącemu w następstwie przyjęcia tych aktów.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Samir Hassan zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z dnia 2.2.2015.

Wyrok Sądu z dnia 21 lipca 2016 r. – Ogrodnik/EUIPO – Aviário Tropical (Tropical)(Sprawa T-804/14) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy Tropical — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy TROPICAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zakres uprawnień skarżącego zgodnie z prawem krajowym — Współistnienie znaków towarowych — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]

(2016/C 326/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tadeusz Ogrodnik (Chorzów, Polska) (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl i H. Hartwig)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Garrido Otaola, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Aviário Tropical, SA (Loures, Portugalia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 września 2014 r. (sprawa R 1948/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Aviário Tropical a Tadeuszem Ogrodnikiem.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 22 września 2014 r. (sprawa R 1948/2013-4).
- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Tadeusza Ogrodnika.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z dnia 23.2.2015.

Wyrok Sądu z dnia 21 lipca 2016 r. – Nutria/Komisja

(Sprawa T-832/14) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — Odmowa przedłużenia końcowego terminu wycofania odtłuszczonego mleka w proszku w ramach programu dystrybucji żywności osobom najbardziej potrzebującym w Unii na rok 2010 — Wystarczająco istotne naruszenie przepisu prawnego przyznającego prawa jednostkom)

(2016/C 326/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nutria Nutria AE Typopoiisis & Emporias Agrotikon Proionton (Agios Konstantinos, Grecja) (przedstawiciele: początkowo M.-J. Jacquot, następnie K. Makaronas, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Guillem Carrau i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 268 TFUE zmierzające do uzyskania odszkodowania za szkodę, którą skarżąca miała ponieść z powodu odmowy przedłużenia przez Komisję terminu wycofania odtłuszczonego mleka w proszku, ustalonego w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1111/2009 z dnia 19 listopada 2009 r. przyjmującego plan podziału pomiędzy państwa członkowskie zasobów zapisanych w roku budżetowym 2010 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie i wprowadzające pewne odstępstwa od przepisów rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 (Dz.U. 2009, L 306, s. 5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nutria AE Typopoiisis & Emporias Agrotikon Proionton pokrywa oprócz własnych kosztów koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 z 9.3.2015.

Wyrok Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – Internet Consulting/EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL)

(Sprawa T-11/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy SUEDTIROL — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Oznaczenie pochodzenia geograficznego — Charakter opisowy]

(2016/C 326/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Internet Consulting GmbH (Brunico, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Miori i A. Bertella)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (Włochy) (przedstawiciel: adwokat C. Volkmann)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Wielkiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 października 2014 r. (sprawa R 574/2013-G) dotyczącej postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige a Internet Consulting.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Internet Consulting GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z dnia 2.3.2015.

Wyrok Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – Reisen-thel/EUIPO (keep it easy)

(Sprawa T-308/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego znaku towarowego keep it easy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 326/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Peter Reisen-thel (Gilching, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat E.A. Busse)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 marca 2015 r. (sprawa R 2659/2014-5) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego keep it easy jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Peter Reisensthal zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z dnia 17.8.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2016 r. – Modas Cristal/EUIPO – Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama (KRISTAL)

(Sprawa T-345/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego KRISTAL — Wcześniejsze, słowny i graficzny, krajowe znaki towarowe MODAS CRISTAL i home CRISTAL — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 326/46)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Modas Cristal, SL (Santa Lucía, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Manresa Medina)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Muñiz Rodríguez i A. Schifko, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama Anonim Sirketi (Denizli, Turcja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 kwietnia 2015 r. (sprawa R 341/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Modas Cristal a Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Modas Cristal, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 27 czerwca 2016 r. – Portugalia/Komisja

(Sprawa T-810/14) ⁽¹⁾

(Niewykonanie wyroku Trybunału stwierdzającego uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Okresowa kara pieniężna — Decyzja określająca wysokość okresowej kary pieniężnej — Uchylenie uregulowania krajowego niezgodnego z prawem Unii — Data zaprzestania uchybienia — Stwierdzenie nieważności wcześniejszej decyzji określającej wysokość okresowej kary pieniężnej nałożonej w wykonaniu tego samego wyroku Trybunału — Powaga rzeczy osądzonej — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)

(2016/C 326/47)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, J. de Oliveira i S. Nunes de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braga da Cruz i M. Heller, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek oparty na art. 263 TFUE, zmierzający do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji MARKT/A2/3523710 z dnia 3 października 2014 r., w której – w wykonaniu wyroku z dnia 10 stycznia 2008 r., Komisja/Portugalia (C-70/06, EU: C:2008:3) – instytucja ta określiła wysokość okresowej kary pieniężnej należnej od Republiki Portugalskiej za okres od 10 do 29 stycznia 2008 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona jako oczywiście pozbawiona podstawy prawnej.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 65 z 23.2.2015.

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – PTC Therapeutics International/EMA
(Sprawa T-718/15 R)**

[Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Znajdujące się w posiadaniu EMA dokumenty dotyczące informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwo w związku z jego wnioskiem o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego — Decyzja o udzieleniu osobie trzeciej dostępu do dokumentów — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pilny charakter — Fumus boni iuris — Wyważenie interesów]

(2016/C 326/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PTC Therapeutics International Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: G. Castle, B. Kelly, H. Billson, solicitors, M. Demetriou, QC, i C. Thomas, barrister)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: T. Jabłoński, A. Spina, A. Rusanov, S. Marino i N. Rampal Olmedo, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Cowlishaw, solicitor, i D. Scannell, barrister)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 TFUE i 279 TFUE mający na celu w istocie zawieszenie wykonania decyzji Europejskiej Agencji Leków (EMA) EMA/722323/2015 z dnia 25 listopada 2015 r. udzielającej osobie trzeciej, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s.43), dostępu do pewnych dokumentów zawierających informacje przedstawione w związku z wnioskiem o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Translarna.

Sentencja

- 1) Zawieszają się wykonanie decyzji Europejskiej Agencji Leków (EMA) EMA/722323/2015 z dnia 25 listopada 2015 r. udzielającej osobie trzeciej, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, dostępu do raportu z badania klinicznego „Ataluren (PTC124) PTC124-GD-007-DMD” dotyczącego badań skuteczności i bezpieczeństwa fazy 2B w odniesieniu do Atalurenu przeprowadzonych u uczestników badania z mutacją nonsensowną Duchenne’a i dystrofią mięśniową Beckera.
- 2) Zakazuje się EMA ujawniania wskazanego w pkt 1 raportu.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 19 lipca 2016 r. – Belgia/Komisja**(Sprawa T-131/16 R)**

[Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Zwolnienie z podatku nadwyżki zysków niektórych przedsiębiorstw międzynarodowych — Zwolnienie podatkowe przyznane na podstawie wstępnych decyzji podatkowych (tax rulings) — Decyzja uznająca system pomocy za niezgodny z rynkiem wewnętrznym i nakazująca odzyskanie pomocy — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru]

(2016/C 326/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet i J.-C. Halleux, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów M. Segura Catalán i M. Claytona)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P.-J. Loewenthal i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE, zmierzający do zarządzenia środków tymczasowych dotyczących zawieszenia wykonania art. 2, 3 i 4 decyzji Komisji C(2015) 9887 final z dnia 11 stycznia 2016 r., w sprawie wdrożonego przez Belgię programu pomocy państwa w postaci zwolnienia z podatku nadwyżek zysku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN)

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – Dyrektor generalny OLAF-u/Komisja**(Sprawa T-251/16 R)**

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Prawo instytucjonalne — Decyzja o uchyleniu immunitetu jurysdykcyjnego dyrektora generalnego OLAF-u — Akt mogący podważyć niezależność dyrektora generalnego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2016/C 326/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dyrektor generalny Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (przedstawiciele: L. Jelínek, pełnomocnik, wspierany przez adwokatów G.M. Robertiego i I. Perege)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Banks, J.P. Keppenne i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 278 i 279 TFUE i mające na celu orzeczenie o zawieszeniu wykonania decyzji C(2016) 1449 final Komisji z dnia 2 marca 2016 r. dotyczącej wniosku o uchylenie immunitetu.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.

- 2) Postanowienie z dnia 6 czerwca 2016 r. wydane w sprawie T-251/16 R zostaje uchylone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2016 r. – MS/Komisja

(Sprawa T-17/16)

(2016/C 326/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: MS (Castries, Francja) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandebussche)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

i w konsekwencji o:

- uznanie odpowiedzialności pozaumownej Komisji Europejskiej na podstawie art. 268 i art. 340 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu UE;
- nakazanie przedstawienia dokumentów uznanych przez Komisję za poufne i stanowiących niezbędne wsparcie decyzji o wykluczeniu;
- nakazanie naprawienia krzywdy spowodowanej bezprawnym zachowaniem Komisji, szacowanej *ex aequo et bono* na kwotę de 20 000 EUR;
- nakazanie Komisji opublikowania listu z przeprosinami dla strony skarżącej i ponownego włączenia jej do Team Europe;
- obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa popełnionych przez Komisję, które stanowią poważne uchybienia normom prawa mającym na celu przyznanie praw jednostkom w oparciu o odpowiedzialność pozaumowną Komisji. Po pierwsze, strona skarżąca uważa, że Komisja nie informowała jej regularnie o zarzutach i dowodach wysuwanych przeciwko niej i nie dała jej możliwości przedstawienia swoich uwag w tym zakresie przed podjęciem decyzji o wykluczeniu, co stanowi naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ogólnych zasad dobrej administracji, poszanowania prawa do obrony oraz art. 16 Europejskiego kodeksu dobrej praktyki administracyjnej. Po drugie, przed podjęciem decyzji o wykluczeniu strony skarżącej z Team Europe Komisja nie zbadała w sposób staranny i bezstronny wszystkich dowodów mających znaczenie dla rozpatrywanej sprawy, co narusza zasadę staranności ustanowioną w art. 41 Karty i art. 8, 9 i 11 Kodeksu. Czynnąc tak, Komisja naruszyła także domniemanie niewinności strony skarżącej ustanowione w art. 48 Karty. Po trzecie, strona skarżąca utrzymuje, że Komisja nie uzasadniła w sposób prawidłowy swojej decyzji, ponieważ wskazała niejasne zarzuty, zresztą nieprawidłowe, co narusza art. 41 ust. 2 Karty i art. 18 Kodeksu. Wreszcie, zdaniem skarżącej podjęta przez Komisję decyzja jest oczywiście bezzasadna i nieproporcjonalna w świetle okoliczności rozpatrywanej sprawy.

2. Zarzut drugi dotyczący rzeczywistej i pewnej krzywdy, jakiej doznała strona skarżąca w wyniku zarzucanego Komisji zachowania, które podważyło moralną i zawodową uczciwość strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2016 r. – Sabre GLBL/EUIPO (INSTASITE)

(Sprawa T-375/16)

(2016/C 326/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sabre GLBL, Inc. (Southlake, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat J. Zecher)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „INSTASITE” – zgłoszenie nr 13 882 162

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie R 1742/2015-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2016 r. – Tri-Ocean Trading/Rada

(Sprawa T-384/16)

(2016/C 326/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tri-Ocean Trading (George Town, Kajmany) (przedstawiciele: P. Saini, QC, R. Mehta, barrister, i N. Sheikh, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności – w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do strony skarżącej – decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 141, s. 125);
- stwierdzenie nieważności – w zakresie, w jakim ma ono zastosowanie do strony skarżącej – rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 141, s. 30); oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy braku spełnienia przesłanki do umieszczenia w załączniku do zaskarżonej decyzji i zaskarżonego rozporządzenia określonej w art. 28 ust. 1 decyzji Rady 2013/255/WPZIB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii („pierwotnej decyzji”) i w art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii („pierwotnego rozporządzenia”).
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez Radę ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia zarówno zaskarżonej decyzji, jak i zaskarżonego rozporządzenia.
4. Zarzut czwarty dotyczy nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego ograniczenia prawa własności oraz reputacji strony skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczy oczywistego błędu w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2016 r. – Terna/Komisja

(Sprawa T-387/16)

(2016/C 326/54)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Terna – Rete elettrica nazionale SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: A. Police, L. Di Via, F. Degni, F. Covone, D. Carria)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej – Dykcja Generalna ds. Mobilności i Transportu (Dykcja Generalna ds. Energii – SRD.3 – Financial management) nr. ref. ENER/SRD.3/JCM/cID(2016)2952913 z dnia 23 maja 2016 r. potwierdzającej jedynie wcześniejszą decyzję Move.srd.3.dir(2015)2669621 oraz decyzji Komisji Europejskiej Dykcja Generalna ds. Mobilności i Transportu (Dykcja Generalna ds. Energii – SRD.3 – Financial management) nr. ref. SRD.3/JCM/cl/D(2016)4477388 z dnia 14 czerwca 2016 r. w której przekazuje się notę debetową nr 3241608548 nakazującą zapłatę 494 871,39 EUR do dnia 28 lipca 2016 r. i uchyla w skutek tego decyzję Komisji Europejskiej (Dykcja Generalna ds. Energii – SRD.3 – Financial management) nr. ref. Move.srd3.dir(2015)2669621 z dnia 6 lipca 2015 r. w części w której wykluczony zostaje zwrot kosztów poniesionych przez Ternę w związku z projektami nr 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-564583 i nr 2007-E221/07/2007-TREN/07/TEN-E-S07.91403 i nałożony obowiązek zwrotu kwot przyznanych w związku ze wspomnianymi projektami w zakresie wskazanym w tabeli załączonej do zaskarżonej decyzji;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej – Dykcja Generalna ds. Mobilności i Transportu nr ref. ENER/SRD.3/JCM/cID (2016)2952913 z dnia 23 maja 2016 r. wraz z decyzją Komisji Europejskiej – Dykcja Generalna ds. Mobilności i Transportu nr ref. Move.srd3.dir(2015)2669621 z dnia 6 lipca 2015 r. w części w której nie zmniejszono ona zwrotu kosztów poniesionych przez Ternę w związku z projektami nr 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 i nr 2007-E221/07/2007-TREN/07/TEN-E-S07.91.403 w zakresie odpowiadającym tylko zyskom osiągniętym przez CESI.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzje zaskarżone w niniejszej sprawie mają jedynie charakter potwierdzenia wcześniejszych ustaleń Komisji, które zostały już terminowo zaskarżone przez skarżącą w skardze zawisłej przed Sądem w sprawie T-544/15.

W niniejszej sprawie podnoszone są zarzuty i główne argumenty podniesione w owej sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2016 r. – Ayuntamiento de Madrid/Komisja**(Sprawa T-391/16)**

(2016/C 326/55)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Ayuntamiento de Madrid (Hiszpania) (przedstawiciel: F. Zunzunegui Pastor, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i uwzględnienie podniesionych w skardze zarzutów;
- wydanie orzeczenia o nieważności wskazanego w skardze rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/646 z dnia 20 kwietnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 692/2008 w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 6);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieważności zaskarżonego rozporządzenia ze względu na brak właściwości związany z nieprawidłowe skorzystanie przez Komisję z procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą.

Skarżąca twierdzi w tym względzie, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 715/2007 z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. 2007 L 171, s. 1).

Podnosi ona, że Komisja przyjmując zaskarżone rozporządzenie – ze względu na to, iż ustanawia ono europejski system przewidujący nowe wyższe progi emisji NO_x – zmieniła zasadniczy element podstawowego uregulowania i, co za tym idzie, naruszyła związane z przyjęciem tego rozporządzenia warunki formalne i efektem tego dopuściła się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przepisów prawa pierwotnego i prawa wtórnego, a także ogólnych zasad prawa Unii.

Skarżąca podnosi, że przyjmując zaskarżone rozporządzenie Komisja uchybiła art. 3, art. 11, art. 114 ust. 3 i art. 191 TFUE, a także art. 35 i 37 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Podnosi ona również, że zaskarżone rozporządzenie:

- stanowi naruszenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz.U. 2008 L 152, s. 1) w zakresie dotyczącym ograniczenia maksymalnych poziomów emisji azotu w przypadku pojazdów napędzanych olejem napędowym;
 - stanowi naruszenie art. 4 ww. rozporządzenia nr 715/2007;
 - stanowi również naruszenie rozporządzenia Komisji nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonującego i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. 2008 L 199, s. 1).
3. Zarzut trzeci dotyczący nadużycia władzy
 - ze względu na istnienie obiektywnych, istotnych i zgodnych przesłanek świadczących o tym, że przyjmując zaskarżone rozporządzenie podnoszące progi emisji NO_x w przypadku lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych Komisja nie realizuje, wbrew własnym deklaracjom, celu założonego w przepisach w prawa Unii;

- ze względu na to to, że Komisja obeszła przewidziane w TFUE postępowanie szczególne, aby zarządzić konkretnym faktycznym; ze względu na to, że zamiast zwykłej procedury ustawodawczej przeprowadziła ona procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą, instytucja ta dopuściła się w ramach postępowania w sprawie przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, co wiąże się z brakiem po jej stronie właściwości do wydania tego aktu;
- wreszcie, rozporządzenie to nie jest zgodne z interesem Unii.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2016 r. – Axiom/Parlament

(Sprawa T-392/16)

(2016/C 326/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Axiom (Oberschaeffolsheim, Francja) (przedstawiciel: N. Deleau, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2016 r. o wykluczeniu spółki Axiom z udziału w procedurze udzielania zamówień publicznych;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu zapłatę spółce Axiom kwoty 4 000 EUR tytułem art. 133 i następnym regulaminu postępowania przed Sądem;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy niezgodności z prawem pod względem formalnym, decyzji Parlamentu Europejskiego D 201714 z dnia 9 czerwca 2016 r., o odrzuceniu oferty przedstawionej przez stronę skarżącą w ramach postępowania przetargowego 06D30/2015/M064, „Francja-Strasburg: Umowa ramowa o roboty związane z usuwaniem azbestu w budynkach Parlamentu Europejskiego w Strasburgu” (Dz.U. 2015/S 242-438527) oraz decyzji o przyznaniu zamówienia innemu oferentowi (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), ponieważ osoba sygnująca pismo adresowane do strony skarżącej, zawierające zaskarżoną decyzję nie posiadała żadnych delegowanych uprawnień koniecznych do zaciągnięcia zobowiązania w imieniu instytucji zamawiającej, tj. Parlamentu Europejskiego.
2. Zarzut drugi dotyczy niezgodności z prawem pod względem formalnym zaskarżonej decyzji, ponieważ wykluczenie oferty strony skarżącej nie było zgodne z art. 158 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, a w związku z tym nie było uzasadnione.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 28 czerwca 2016 r. – Lorenzet/EASA

(Sprawa F-144/15) ⁽¹⁾

[Służba publiczna — Personel tymczasowy — Artykuł 2 lit. f) regulaminu pracowniczego — Umowa na czas nieokreślony — Urlop bezpłatny — Urlop z przyczyn osobistych — Odmowa przedłużenia bezpłatnego urlopu na kolejny rok — Artykuł 52 regulaminu pracowniczego]

(2016/C 326/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Andrea Lorenzet (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (przedstawiciele: początkowo F. Manuhutu i A. Haug, pełnomocnicy, adwokaci D. Waelbroeck i I. Antypas, następnie F. Manuhutu i A. Haug, pełnomocnicy, adwokaci A. Duron i C. Dekemexhe)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego o nieprzedłużeniu bezpłatnego urlopu z przyczyn osobistych skarżącego na kolejny rok.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Andrea Lorenzet pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 8.2.2016, s. 102.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 14 lipca 2016 r. – Dominguez Perez/Komisja

(Sprawa F-56/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Emerytury i renty — Artykuł 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Uprawnienia emerytalne nabyte przed rozpoczęciem służby w Unii w krajowym systemie emerytalnym — Przeniesienie do systemu emerytalnego Unii — Propozycja dotycząca liczby dodatkowych lat służby uprawniających do emerytury, przyjęta przez zainteresowanego i oparta na nowych ogólnych przepisach wykonawczych — Akt niewywołujący niekorzystnych skutków — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Równość traktowania — Artykuł 81 regulaminu postępowania)

(2016/C 326/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dolores Dominguez Perez (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i G. Gattinara, pełnomocnicy, następnie G. Gattinara, pełnomocnik, i wreszcie G. Gattinara i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności dwóch propozycji obliczenia dotyczących przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącej do systemu emerytalnego Unii, które stosują nowe ogólne przepisy wykonawcze do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna, a w części oddalona jako oczywiście bezzasadna.
- 2) Dolores Dominguez Perez pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 253 z 4.8.2014, s. 70.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2016 r. – Siragusa/Rada

(Sprawa F-124/15) ⁽¹⁾

[Służba publiczna — Urzędnicy — Zakończenie służby — Wniosek urzędnika o przejście w stan spoczynku — Zmiana przepisów regulaminu pracowniczego po złożeniu wniosku — Podnoszone cofnięcie wcześniejszej decyzji]

(2016/C 326/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sergio Siragusa (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i M. Veiga, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Dean i D. Nessaf, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o nieuwzględnieniu złożonego przez skarżącego wniosku o wcześniejsze przejście w stan spoczynku w zakresie, w jakim przyjęto tę decyzję po wejściu w życie nowego regulaminu pracowniczego, cofając w ten sposób wcześniejszą korzystną decyzję, a także żądanie naprawienia szkody majątkowej oraz zadośćuczynienia za krzywdę, których wyrządzenie zarzuca skarżący.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Sergio Siragusa pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami postępowania poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Parlament Europejski pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. 414 z 14.12.2015, s. 42.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2016 r.– ZZ/Parlament

(Sprawa F-34/16)

(2016/C 326/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie zwrotu kwot, które skarżąca miała nienależnie otrzymać tytułem dodatku edukacyjnego i dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, a także decyzji pozbawiających stronę skarżącą uprawnień do niektórych dodatków.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności nowej decyzji w sprawie zwrotu „[kwot] pobranych ponadto”;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie zwrotu odnoszącej się do „ustania prawa” w zakresie, w jakim określono w niej ustanie prawa skarżącej do dodatku edukacyjnego na XX i YY na dzień 1 lipca 2015 r., zamiast na dzień 1 października 2015 r., a także w zakresie, w jakim określono w niej ustanie prawa skarżącej do dodatku na gospodarstwo domowe na dzień 1 sierpnia 2015 r., zamiast na dzień 1 października 2015 r.;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej odsetek za zwłokę od kwot, które nieprawidłowo zatrzymano lub które zostały zwrócone, naliczanych według stopy określonej przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansowania, powiększonej o dwa punkty, licząc w odniesieniu do każdej z kwot od daty, w której kwota ta powinna być wypłacona stronie skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2016 r.– ZZ/Komisja**(Sprawa F-35/16)**

(2016/C 326/61)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci N. Flandin i S. Rodrigues)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji odmawiającej zaszeregowania strony skarżącej do grupy zaszeregowania, która jej zdaniem odpowiada jej doświadczeniu zawodowemu.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i w razie potrzeby decyzji oddalającej zażalenie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 11 czerwca 2016 r. – FF/EASA**(Sprawa F-6/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 326/62)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 30.3.2015, s. 40.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL